

BOŽJA BESEDA DANES

Revija Slovenskega bibličnega gibanja ISSN 131-5772 XXII (2015)

2

*»Jezus jim je rekel: »Jaz sem kruh življenja.
Kdor pride k meni, ne bo lačen; in kdor veruje vame, ne bo nikoli žejen.«*

(Jn 6,35)

Vsebina

- 3 UVODNA BESEDA (Jana Podjavoršek)
- 4 PAPEŽ FRANČIŠEK POSLUŠA BOŽJO BESEDO (Primož Erjavec)
- 6 CERKVENI OČETJE BEREJO SVETO PISMO
Misli cerkvenih očetov, papeža Benedikta XVI. in papeža Pavla VI. o Sveti družini (Bogomir Trošt)
- 8 PRIJATELJI BOŽJE BESEDE
Pogovor z družino Banko iz Domžal
- 10 METODE DELA S SVETIM PISMOM (s. Snežna Večko)
- 12 BIBLIČNA SKUPINA SE PREDSTAVI
Biblična skupina župnije Sv. Križ Maribor (Silva Belšak)
- 13 ZANIMA ME
Zakaj je izvoljeno ljudstvo tako izpostavljeno? Zakaj je obljubljeni dežela tako opevana?
Če je Bog na poseben način deloval v tem ljudstvu, zakaj potem ni v njih več Božjega
in še danes med njimi in na njihovem ozemlju ni miru? (Marijan Peklaj)
- 14 POROČILO
Poročilo z Mednarodne generalne skupščine Katoliškega bibličnega združenja (Jana Podjavoršek)

Božja beseda danes je revija, ki jo izdaja **Slovensko biblično gibanje**. Revija izhaja trikrat letno. Revijo lahko naročite ali odjavite po pošti na naslov gibanja in uredništva (Poljanska 2, 1000 Ljubljana) ali po elektronski pošti (lilijana.bole43@gmail.com).

Naslov gibanja in uredništva:
Poljanska 2, 1000 Ljubljana, tel.: (01) 43 14 278,
(01) 43 25 105 in 041/603 567, <http://sbg.rkc.si/>

Uredniški odbor:
doc. dr. s. Snežna Večko (odgovorna urednica),
terezija.vecko@guest.arnes.si,
doc. dr. Marijan Peklaj, marijan.peklaj@guest.arnes.si,
dr. s. Ivanka Tadini, Špela Fortuna, Tatjana Rupnik

Uredila: Špela Fortuna
Lektorirala: Dragica Perme
Fotografije: Jana Podjavoršek (str. 4, 8, 14, 15),
Silva Belšak (str. 12), Metod Perme (str. 11)
Fotografija na naslovnici: Marjan Verč
Cena: priporočeni dar 6 EUR letno

Transakcijski račun pri Krekovi banki:
št.: SI56 2420 0900 4563 958
Priprava in izvedba: Salve, d. o. o., Ljubljana

UVODNA BESEDA

Jana Podjavoršek, podpredsednica SBG

Počitniški dnevi se iztekajo in vstopamo v novo šolsko leto. Leto posvečenega življenja nas spodbuja, da posvečujemo naše življenje tudi v vsakdanjem hitenju, življenju, ki ga živimo v svetu, navdihe in smeri delovanja pa iščemo v poslušanju, premišljevanju in uresničevanju Božje besede. Mnogi knjige vseh knjig, Svetega pisma, ne poznajo ali ostajajo pri tem, kar so slišali pri verouku, vsi, ki se na tak ali drugačen način zbiramo ob Božji besedi, pa smo povabljeni, da jo tudi uresničujemo in postajamo »sveto pismo« zanje. Zahtevna naloga, pa vendar ne pretežka, če se je lotevamo z odprtostjo Svetemu Duhu in v zavedanju, da je Bog naša moč. Tako postajamo orodje ali svinčnik v Božjih rokah, kot je zapisala mati Terezija: *»Zelo pogosto se čutim kakor majhen svinčnik v Božjih rokah. On prevzame pisanje. On prevzame mišljenje. On vodi gibanje. Jaz moram biti le svinčnik.«*

Na majski seji odbora Slovenskega bibličnega gibanja (SGB) je p. Marko Novak, ki je v SBG začasno zastopal novomeško škofi-

jo, predal svoje služenje Franciju Konciliju, član znanstvenega sveta SBG pa je postal prof. Maksimilijan Matjaž. Patru Marku smo hvaležni za njegovo prizadevno delo, veseli pa smo tudi novih članov.

Pri Bankovih iz Domžal me je nagovoril hiter in spontan Katarinin odgovor, da je Sveto pismo pri njih doma na dosegu rok. Kako lepo je srečevati družine, kjer berejo Sveto pismo in je nekaj samoumevnega, da iščejo v njem odgovore na življenjska vprašanja! Dragocena popotnica za življenje, ki ga živimo v času, ki nam je dan.

V juniju sem se udeležila mednarodne generalne skupščine Katoliškega bibličnega združenja v Nemiju pri Rimu. V spominu mi ostaja neverjetna gorečnost in prizadevanje za oznanjevanje Božje besede naših bratov in sester iz Brazilije, Indije in Oceanije, ki so kljub skromnemu materialnemu položaju v svojih deželah zgled evropskim državam, kako živeti to, kar imamo za bistveno. Ne bom pa pozabila tudi iskrivega pogleda in besed papeža Frančiška na avdenci, s katerimi nas je spodbudil, naj Božja beseda zavzame osrednje mesto v našem oznanjevanju in naj delujemo tako, da bo v središču pastoralnih dejavnosti osebno srečanje s Kristusom, ki nam govori po svoji Besedi.

S. Snežna Večko bo v tem šolskem letu predavala Sveto pismo na Salomonovih otokih, zato jo kot podpredsednica Slovenskega bibličnega gibanja nadomeščam, pri tem pa mi bodo pomagali člani odbora. Čeprav je s. Snežna v dalj-

ni deželi, s katero je tudi slabša internetna povezava, ostanimo z njo povezani in njeno misijonsko delo podprimo z molitvijo.

Pred nami je novo šolsko leto, srečevanja v bibličnih skupinah po župnijah, svetopisemske duhovne vaje v Kančevcih, oktobrsko vseslovensko srečanje SBG v Slovenj Gradcu, patristični večeri na Viču in duhovne vaje z očeti vere v Kančevcih. Srečanja bodo lepa priložnost srečevanja ob mizi Božje besede, poglobitve osebnega stika z Gospodom, bratskega družjenja, izmenjave dobrih praks ter zbiranje vaših predlogov in želja za postavljanje smernic delovanja Slovenskega bibličnega gibanja v prihodnjem šolskem letu.

Skupaj na poti za Gospodom!

PAPEŽ FRANČIŠEK POSLUŠA BOŽJO BESEDO

S papežem Frančiškom naj tudi nas nagovarja Božja beseda. Zahvaljujemo se ekipi Radia Vatikan, ki dovoljuje objavo besedil z njihove spletne strani. Rubriko ureja Primož Erjavec.

Trije odzivi: *Iti mimo, Umolkni!, Pogum, vstani!*

(ob odlomku Mr 10,46-52)

Bartimaj je učenec Jezusove zadnje ure, saj je bila ta pot iz Jerihe v Jeruzalem, kamor je šel, da bo izroččen, njegova poslednja. Nato se papež osredotoči na različne odzive na krik tega slepca in berača, izrinjenega na rob ceste, in opiše tri: *Iti mimo, Umolkni!, Pogum,*

vstani! *Iti mimo* je odmev ravnodušnosti, *iti mimo* problemov, ne da bi se nas dotaknili. Ker jih ne poslušamo in ne prepoznamo. Skušnjava je, da imamo bolečino za nekaj naravnega in smo se navadili na krivico. To je srce, ki se je navadilo *iti mimo*, ne da bi se ga kaj dotaknilo. Papež takšno držo imenuje duhovnost šviganja. Ljudje, ki živijo tako, hitijo za zadnji-

mi novostmi in uspešnicami, a jim ne uspe vzpostaviti stika, odnosa, tudi ne do Gospoda. Naslednja drža, ki jo opiše papež, je *Umolkni*. Za razliko od prejšnje ta poslušša, prizna in se poveže s krikom drugega. To je drama odmaknjenega življenja učenk in učencev, ki menijo, da je Jezusovo življenje rezervirano samo za tiste, ki se imajo za primerne. Zdi se prav in pravično, da je prostor samo za 'pooblaščené', za 'kasto drugačnih', ki se počasi ločuje, razlikuje od svojega ljudstva. Poistovetenje so zamenjali z večvrednostjo. Zadnji odziv *Pogum, vstani!* pa se po papeževih besedah ne porodi neposredno iz Bartimajevga krika, temveč iz opazovanja, kako se je Jezus vedel ob vpitju slepega berača. Za razliko od drugih, ki so šli mimo, se je Jezus ustavil in vprašal, kaj se dogaja. Ustavil se je pred krikom neke osebe. Izstopil je iz anonimnosti množice, da bi videl, kdo je ta, in si vzel čas zanj. V njegovo življenje je pognal korenine. Frančišek še pravi, da je Jezus tudi nas nekega dne videl ob cesti sedeti v naši bolečini in revščini. Ni utišal našega krika, ampak se je ustavil, približal in vprašal, kaj lahko za nas stori. Po zaslugi tolikih prič, ki so nam rekle: »Pogum, vstani!«, se nas je počasi, a vztrajno dotaknila ta usmiljena, preoblikujoča ljubezen, ki nam je omogočila zagledati luč. Zato je papež Frančišek odločen: Mi nismo priče neke ideologije, recepta ali nekega načina teologije. Priče smo ozdravljajoče in usmiljene Jezusove ljubezni. (9. julij 2015)

Jezik gostoljubja in sprejemanja

(ob vrstici Mr 6,10)

Učenci so tisti, ki se naučijo živeti v prijateljskem zaupanju, je prepričan papež in razlaga dogodek, ko Jezus pošlje dvanajstere. Jezus jih povabi, da ostanejo v hiši, kjer jih sprejmejo. Tako postavi v ospredje besedo, ki je središčna v krščanski duhovnosti, in sicer »gostoljubnost«. Jezus kot dober pastir, pedagog, pošlje učence, naj živijo gostoljubnost. Pravi jim, naj ostanejo tam, kjer jih bodo sprejeli. Pošlje jih, naj se naučijo eno temeljnih značilnosti verne skupnosti. Po Frančiškovih besedah bi lahko rekli, da je kristjan tisti, ki se je naučil gostoljubnosti, sprejemanja. Prav tako je Cerkev hiša gostoljubnosti in mati, ki zna sprejemati. Koliko dobrega lahko storimo, če se naučimo jezika gostoljubnosti in sprejemanja, dodaja papež. Tisto, kar je lastno Cerkvi, materi, ni najprej upravljanje s stvarmi in projekti, ampak učenje življenja v bratstvu z drugimi. Bratsko sprejemanje je najboljše pričevanje o tem, da je Bog Oče, kajti, kot je rekel Jezus, »po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen«. (12. julij 2015)

Trije glagoli Pastirja

(ob vrstici Mr 6,34)

Evangelist Marko nam z izredno zgoščenostjo poda podobo Jezusa, je prepričan papež Frančišek, ko razmišlja ob besedah: »Ko se je izkrcal, je zagledal veliko množico. Zasmilili so se mu, ker so bili kakor ovce, ki nimajo pastirja, in jih je začel učiti mnogo stvari«. V nadaljevanju je papež še slikovitejši, ko reče, da evangelist pravzaprav fotografira njegove oči ter razbere občutje njegovega srca. Iz te tako nagovarjajoče 'fotografije' vzame tri glagole: *videti*, *imeti sočutje*,

poučevati. Imenujemo jih lahko glagoli Pastirja: *videti*, *imeti sočutje*, *poučevati*. Prvi in drugi sta v Jezusovi drži vedno skupaj, saj njegov pogled ni pogled sociologa ali fotoreporterja, ker vedno gleda z očmi srca. Glagola *videti*, *imeti sočutje* predstavita Jezusa kot Dobrega Pastirja. Njegovo sočutje pa ni samo človeško občutenje, ampak ganjenost Mesije, v katerem je Božja nežnost postala meso. In iz tega sočutja se rodi Jezusova želja, da bi nahranil množico s kruhom svoje Besede, da bi poučeval Božjo Besedo, zaključil papež. (19. julij 2015)

Vera je odnos

(ob vrsticah Jn 6,44.47)

Ta Gospodova beseda nas začudi in nam da misliti.

Papež Frančišek razlaga, da za vero v Jezusa ni dovolj samo srečati Jezusa, brati Sveto pismo, evangelij. Je sicer pomembno, a ni dovolj, tudi ni dovolj biti navzoč pri kakšnem čudežu ... Toliko oseb je bilo zelo blizu Jezusu, a mu niso verjele, še več, zaničevale so ga in obsodile. Papež se sprašuje, zakaj je tako in ali jih ni mar pritegnil Oče. Nato nadaljuje, da nam dajo misliti Jezusove besede »Nihče ne more priti k meni, če ga ne pritegne Oče, ki me je poslal. Kdor veruje, ima večno življenje«. Te besede namreč uvajajo v dinamiko vere, ki je odnos. Je razmerje med človeško osebo in Osebo Jezusom, kjer ima odločilno vlogo Oče in seveda tudi Sveti Duh. Osebe, ki so Jezusa obsodile, so torej zaprle srce za delovanje Božjega Duha. Bog Oče nas vedno pritegne k Jezusu, mi se zapremo! Medtem pa vera kot seme v globini srca vzklije, ko pustimo, da nas Oče pritegne k Jezusu in gremo k Njemu z odprtim srcem, odprto dušo, brez predsodkov. Tedaj v njegovem obličju prepoznamo

Božje obličje in v njegovih besedah Božjo Besedo, saj smo po Svetem Duhu vstopili v razmerje ljubezni in življenja, ki je med Jezusom in Bogom Očetom. Tu dobimo darilo, dar vere, je prepričan papež. (9. avgust 2015)

Marija vernica

(ob vrstici Lk 1,45)

Evangelij praznika Vnebovzete, razlaga papež Frančišek, nam predstavi pravi razlog Marijine veličine ter njene blaženosti. Ta razlog je vera. Elizabeta jo je namreč pozdravila s temi besedami: »Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod!« Vera je v osrčju vse Marijine zgodovine. Ona je namreč vernica, velika vernica, poudari še enkrat papež. Marija ve in tudi izrazi, da v zgodovini nekaj velja le nasilje mogočnikov, oholost bogatih, arogantnost ošabnih. A kljub temu Marija veruje in razglša, da Bog ne pušča samih svojih ponižnih in ubogih otrok, temveč jim prihaja naproti s skrbnim usmiljenjem tako, da prevrne s prestolov mogočne, razkropi ošabne v mišljenju njihovih src. To je vera naše Matere, to je vera Marije, lepo sklence sveti oče misel o Marijini veri. Nato pa preide na nas vernike, kajti »velike stvari«, ki jih je storil njej Vsemogočni, se globoko tičejo tudi nas, govorijo nam o našem življenjskem potovanju, nas spomnijo na cilj, ki nas čaka, torej Očetovo hišo. Naše življenje, če ga gledamo v luči Marije, vzete v nebo, ni več klatenje brez smisla, temveč je romanje, ki pa ima navkljub vsem negotovostim ter trpljenju jasen cilj, dom našega Očeta, ki nas z ljubeznijo pričakuje. Lepo je misliti na to, da nas Oče z ljubeznijo pričakuje; in tudi naša Mati Marija je tam in nas z ljubeznijo pričakuje. (15. avgust 2015)

CERKVENI OČETJE

BEREJO SVETO PISMO

Rubriko ureja Bogomir Trošt.

Misli cerkvenih očetov o Sveti družini

Origen pravi: »Jožef in Marija sta živela v skromnih pogojih, vsekakor prerevna, da bi lahko darovala jagnje. Njun dar torej predstavlja uboštvo, preprostost in čistost.« Sveti Beda Častitljivi opisuje prizor: »Simeon je upodobljen kakor sveti Stare zaveze v pripovedi o otroštvu, kot Zaharija, Elizabeta, Marija in Jožef.«

Sv. Avguštín pravi, da je »Simeon izbranec, ki je lahko videl Jezusa po mesu. Na isti način ga vidi vsak od nas, ko ga doume z očmi vere.« Origen k temu dodaja: »Sedaj lahko Simeon po Gospodovih besedah umre v miru, saj je v Jezusu videl osvoboditelja spon padlega sveta.« Efremljanski pravi, da »v sebi posebej tako duhovništvo kot preroštvo in da daje Jezusu ključne duhovniške in preroške službe za odklepanje grehov, ki so v verige vklenili vse človeštvo.« »Simeon je v otroku Jezusu videl zveličanje, ker Jezus je zveličanje«, pa dodaja sv. Bazilij iz Cezareje. Ciril Aleksandrijski pa pravi: »Kristusova skrivnost je razkrita: On je luč za pogane ter slava za Izrael.« Anfilok iz Ikonija pa pravi: »Jezus je povod za padeč Judov in za vstajenje poganov.« Origen pa to razloži: »Nasprotovalo se bo Jezusovim besedam in dejanjem, saj ne

sledijo človeškim pričakovanjem. V Njem je vsaka stvar znamenje nasprotovanja.«

Sv. Beda in sv. Ambrož pa predstavita Ano z besedami: »Ana predstavlja Cerkev in število njenih let je sveto.«

Origen pa ob koncu evangeljskega odlomka pravi: »Prizor se zaključi s premikom iz jeruzalemskega templja v vas Nazaret v Galileji. Jezus je tudi kot otrok poln modrosti.« Ciril Aleksandrijski nadalje razpravlja: »To, da je rasel po človeški naravi, pa za nas ostane skrivnost.« Sv. Beda Častitljivi pa bralcu razjasni dvom, ki se mu lahko na koncu odlomka pojavi: »Ob nadaljevanju branja evangelija in ugotovitvi namena postane jasno, zakaj je Luka opustil beg v Egipt.«

Misli Benedikta XVI. o Sveti družini

Evangelist Luka pripoveduje o Jezusovem darovanju v templju. Kot v vseh judovskih družinah sta se tudi Jezusova starša odpravila v Jeruzalem, da bi svojega prvorojenca »postavila pred Gospoda«. To je bilo »romanje vere« in simbol molitve, srečanja z Gospodom, ki sta ga Marija in Jožef že gledala v sinu Jezusu. Nepremagljivi vzor zrenja Kristusa je prav Marija. Pogled njenega srca je že v trenutku oznanjenja osredotočen Nanj. V naslednjih mesecih počasi vse bolj zaznava njegovo prisotnost, vse do dneva njegovega rojstva. Njene oči so vedno obrnjene Vanj in vsako

njegovo besedo shrani kot dragocenost. Sveti Luka piše, da je Marija »premišljevala v svojem srcu«. To je zaznamovalo njeno držo do skrivnosti utelešenja, ki jo je obdržala celo življenje. Njena podoba, kot nam jo predstavlja evangelist Luka, je vzor za vsakega vernika, ki shranjuje Jezusove besede in dejanja ter tako vse bolj napreduje v poznavanju Jezusa.

Duhovne misli Benedikta XVI. za praznik Svete družine

Božič je »skrivnost luči«. Ljudje vseh časov jo lahko podoživljajo prek vere in molitve. In prav z molitvijo postajamo bolj zmožni približati se Bogu. Molitev je bila del življenja Svete družine iz Nazareta. Dom Marije, Jožefa in Jezusa je bil šola molitve za učenje poslušanja, premišljevanja in globokega doumevanja pomena prihoda Božjega Sina.

Jezus se je hotel roditi in odraščati v človeški družini. Devica Marija je bila njegova mati in Jožef je bil njegov krušni oče. Oba sta ga z neizmerno ljubeznijo vzgajala. Jezusova družina resnično zasluži naziv 'sveta', saj so se v njej vsi zavzemali, da bi izpolnjevali Božjo voljo, ki se je v Jezusovi čudoviti navzočnosti učlovečila. Po eni strani je bila družina kot vse druge in je kot takšna zgled zakonske ljubezni, sodelovanja, žrtvovanja, zaupanja v Božjo previdnost, zgled delavnosti in solidarnosti, skratka vseh tistih vrednot, ki jih družina ohranja in

razširja in tako na bistven način oblikuje tkivo družbe. Istočasno pa je Družina iz Nazareta edinstvena in drugačna od vseh drugih družin zaradi svoje edinstvene poklicanosti, ki je povezana s poslanstvom Božjega Sina. Ravno zaradi te edinstvenosti pa kaže vsaki družini, še posebej krščanskim družinam, na obzorje Boga, na blago, a hkrati zahtevno prvenstvo njegove volje, ki usmerja pogled proti nebesom, kamor smo namenjeni.

Marijina zmožnost, da je živela od Božjega pogleda, pa je tako rekoč nalezljiva. Prvi je to izkusil Jožef. Ko se je odločil zaupati angelu, ki mu je dejal, naj se ne boji vzeti k sebi Marije, se je njegov odnos do Boga spremenil. Na drugačen način ga je sprejel v svoje življenje, vstopil je v njegov načrt odrešenja, izpolnil je njegovo voljo. Samega sebe je podaril Mariji in Jezusu ter tako v polnosti odgovoril na klic, ki ga je prejel. Evangeliji ne pišejo o Jožefu: »Njegova prisotnost je bila tiha, toda zvesta, stanovitna in delovna.« Jezusa je v njegovem otroštvu zagotovo naučil moliti, vodil ga je s seboj v sinagogo in ga v vsakodnevem življenju v Nazaretu privajal na ritem molitve in dela.

Odlomki na začetku Matejevega in Lukovega evangelija usmerijo naš pogled na Jezusa, Marijo in Jožefa z namenom, da lahko častimo skrivnost Boga, ki se je hotel roditi iz žene, Svete Device, in prišel na ta svet kot vsi ljudje. Tako je posvetil resničnost družine, jo napolnil z Božjo milostjo in ji v polnosti razodel njeno poklicanost in poslanstvo. Drugi vatikanski koncil je posvetil družini veliko pozornost. Zakonca sta po besedah koncila poklicana, da bi bila drug drugemu in otrokom priče vere in Kristusove ljubezni (prim. C 35). Krščanska družina se tako udeležuje preroškega poslanstva Cer-

kve, saj s svojim načinom življenja na glas oznanja kreposti Božjega kraljestva in upanje na blaženo življenje (prim. C 35). Moj častitljivi predhodnik Janez Pavel II. je vztrajno ponavljal, da je dobro osebe in človeške družbe tesno povezano z 'dobrim zdravjem' družine (prim. CS 47). Zato si Cerkev prizadeva obvarovati in uveljavljati 'po naravi dano dostojanstvo' in 'najvišjo sveto vrednoto' zakona in družine (prim. CS 47).

Za vse to se zahvalimo Bogu, pa tudi Devici Mariji in svetemu Jožefu, ki sta z veliko vero in razpoložljivostjo sodelovala pri Gospodovem zveličavnem načrtu.

(sl.radiovaticana.va)

Papež Pavel VI. o Sveti družini (Nazaret, 5. januarja 1964)

Nazaret je šola, kjer se najprej učimo razumeti Jezusovo življenje, je šola evangelija. Tu se lahko naučimo gledati, poslušati, premišljevat in se poglobljati v globoki in skrivnostni pomen tako zelo preprostega in ponižnega ter čudovitega razodetja Božjega Sina. Morda se ga bomo neopazno celo naučili posnemati. Tu se lahko naučimo metode, po kateri bomo spoznali, kdo je Kristus. Želimo si ogledati okoliščine, v katerih je bival med nami: kraje, dobo, nošo, jezik, versko življenje, skratka vse, kar je Jezusu služilo, da se je razodel svetu. Tu nam vse govori in vse ima svoj smisel. Tukaj, v tej šoli, razumemo potrebo po neki določeni duhovni disciplini, če hočemo slediti naukom evangelija in postati Kristusovi učenci. Oh, želeli bi zopet postati otrok in vstopiti v ponižno in vzvišeno nazareško šolo. Poleg Marije bi znova začeli s pridobivanjem prave življenjske modrosti in vzvišene modrosti Božjih resnic.

A mi gremo samo mimo. Pustili bomo tukaj le željo, da nadaljujemo vzgojo, ki naj se spopolni v razumevanju evangelija. Vendar pa ne bomo odšli, ne da bi hitro, kot na skrivaj, odnesli iz Nazareta vsaj nekaj kratkih naukov.

Najprej nauk o molku; da v sebi obnovimo spoštovanje do molka, ki je velik in nujen pogoj duha, ko nas vedno vznemirja hrušč in trušč in vrišč sredi tega hrumečega in preobčutljivega sveta. O nazareška tišina, ob tebi naj se naučimo zbranosti in duhovnosti, da bomo pripravljene poslušati navdihe in nauke pravih učiteljev; spoznamo naj potrebo in vrednost priprave in študija, premišljevanja ter osebnega in notranjega življenja in molitve, ki naj jo edino Bog vidi na skrivnem.

Nato nauk o družinskem življenju. Nazaret naj pove, kaj je družina; kaj njena skupnost ljubezni, kaj njena resna in preprosta lepota in njen posvečeni ter nedotakljivi značaj; naučimo se, kako blagodejna in nenadomestljiva je vzgoja, ki jo dobimo v družini; naučimo se, kako velika je njena vloga na družbenem področju.

In še nauk o delu. Tu v Nazaretu, v hiši tesarjevega sina, bi radi razumeli in počastili trdni in odrešilni zakon človeškega prizadevanja. Obnovimo zavest o vzvišenosti dela! Spomnimo se, da delo ni samo sebi namen, marveč da njegova svoboda in vzvišenost temeljita ne toliko na ekonomski vrednosti kot na vrednosti, ki mu jo daje namen. Srčno želimo od tu pozdraviti delavce vsega sveta in jim pokazati njihovega velikega vzornika, njihovega Božjega brata, preroka vseh njihovih pravičnih zahtev, Kristusa, našega Gospoda.

(Molitveno bogoslužje, hozana.si)

PRIJATELJI BOŽJE BESEDE

Pogovarjala se je Jana Podjavoršek.

Pogovor z družino Banko iz Domžal

Zakoncema Nataši in Metodu Banko iz Domžal je podarjena štiriperesna deteljica otrok: Katarina (13 let), Marjeta (12), Gregor (9) in Mirjam (4). Mama Nataša je glasbena pedagoginja, oče Metod pa je po izobrazbi električar. Vera je del družinskega življenja, zato so vsi dejavni tudi v župniji. Srečujejo se pri družinski katehezi v Domžalah, kjer vsako srečanje začenejo z nedeljskim evangelijem, veliko časa pa namenijo tudi srečevanju z Božjo besedo. Pri Bankovih pa je Božja beseda tudi sicer del vsakdanjika.

Kakšno je mesto Svetega pisma v vaši družini?

Katarina: Na dosegu rok.

Nataša: Posrednik med Svetim pismom, ki sicer ni vedno na dosegu rok, pa je Magnificat, kjer imamo dnevno Božjo besedo in molitve. Preberem potih, če pa menim, da bi morali vsi slišati, preberem še na glas. Včasih zgodbe povezujemo z našo življenjsko izkušnjo, se ob njih ustavimo in vsebino poglobimo.

Metod: Sveto pismo je knjiga vseh knjig že samo po sebi, ima pa tudi praktičen pomen. V Svetem pismu so vsi nasveti za življenje, samo najti jih moraš. Zahvaljujoč dobri učiteljici pri družinski katehezi, ki nam je pokazala, kako brati Sveto pismo, najdemo tudi sistemske rešitve v različnih življenjskih

dogodkih, ne samo lepih, ampak tudi v preizkušnjah.

Katarina: Ob večerih sta nam mami in ati brala zgodbe iz otroškega Svetega pisma in me je najbolj nagovoril Samson.

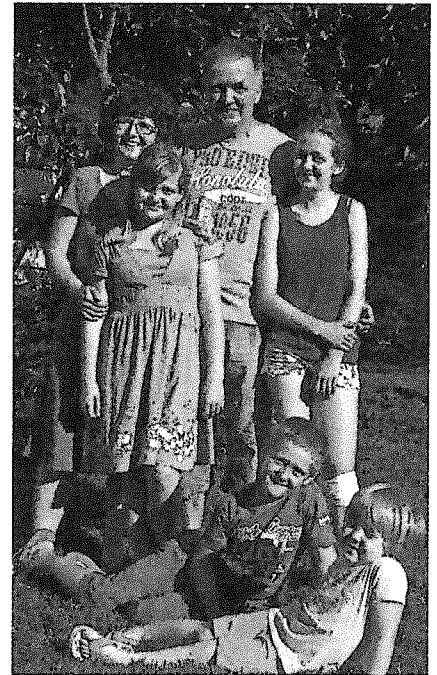
Kako vam družinska kateheza pomaga, da postaja Božja beseda del vaše življenja?

Nataša: Že spodbuda, da pripravimo vprašanja iz nedeljskega evangelija in znamo odgovoriti na vprašanja drugih, nas je spodbudila k branju Svetega pisma, sčasoma pa je postala kar nuja, ker smo si želeli slišati, kar bomo poslušali pri maši. Če si v stiku z Besedo že prej sam, slišiš kaj novega ali pa dobiš potrditev v tem, kar te je nagovorilo. Pri družinski katehezi pa je postalo to navada.

Katarina: Spominjam se tudi rednega verouka, ko smo še zbirali listke za liturgični zvezek in sem pozorno poslušala, da sem potem znala odgovoriti na vprašanja.

Metod: Družinska kateheza je odločitev za način življenja, ko se vprašaš, kaj bi bilo zame in otroke najboljši način vzgoje. Vzgoja ni lahka, kateheza pa nam je v oporo. Z marsikom se lahko kaj pogovoriš, ta način življenja deliti z ostalimi ali živeti občestvo, kot rečemo, pa je tisto, kar smo si želeli. Začetek družinske kateheze so bile duhovne vaje v vsakdanjem življenju v vrtcu. Ko so otroci vrtec prerasli, je nastala praznina, ki jo je bilo treba zapolniti. Iskali smo občestvo, kjer bomo lahko te vrednote živeli, in družinska kateheza je odgovor na to.

Nataša: Ko bereš svetopisemske zgodbe, si rečeš: Ti ljudje so res živel, se spraševali, katera pot je pra-

Družina Banko iz Domžal

va, iskali smisel vere ... Kot da bi živel v njihovem času, njihove stiske čutimo tudi v sedanjem času, prav tako njihovo željo po Bogu. In se lažje poistovetimo z resnico.

Metod: In ti je v življenju lažje, ko vidiš, da je že veliko ljudi šlo skozi to.

Vse, kar je resnično dobro, ostane, kar pa je slabo, propade prej ali slej. Tako bi lahko v enem stavku povzeli vsebino Svetega pisma. Se strinjata?

Metod: Dobrih stvari se spomnimo, slabo pa pozabljamo. Verjetno so že možgani tako ustvarjeni.

Nataša: Človek v globini hrepeni po dobrem in življenje te vodi v tej smeri. Ob preizkušnji se tako ne obremenjuješ preveč, ker tudi iz Svetega pisma veš, da to ni vse.

Metod: Hišo se spleča postaviti na skalo, skala pa je Kristus.

Kako pa naj beremo Sveto pismo, da bo postala knjiga življenja?

Metod: Če se sam lotiš branja Svetega pisma, bo težje. Dobro je poznati malo ozadja, potem lažje razumeš dejanja, ki so narejena. Potrebujemo pa tudi praktične nasvete.

Nataša: Prej še nismo imeli možnosti, da bi se učili, kako brati Sveto pismo. Vidim, da je res predpogoj prošnja k Svetemu Duhu. To mi daje misliti. Sveti Duh nam odpre zadnje pore zaprtega srca, da se prepustimo besedi.

Metod: V starih časih ljudje niso znali brati in pisati, od duhovnikov so slišali evangelije in s tem tudi napotke za življenje. Ne samo duhovno, je tudi veliko praktičnega, veliko več, kot si lahko mislimo.

Nataša: Tudi, da zapustiš hišo svojih staršev. Kako drži tudi danes, da zapustiš hišo svojih staršev, ko se poročiš, mož in žena postane eno in se odpre novo življenje. Kako veliko nam to pove za življenje! Ne vračaš se nazaj, da bi reševal probleme s starši, ampak jih rešuješ neposredno z možem ali ženo. Veliko konkretnih zgodb, navodil za življenje.

Ko sem tako enkrat brala evangelij, so me nagovorile besede, da je Marija besede sprejela in v srcu premišljevala. Kako globoko! V srcu je premišljevala, ne v razumu. Ko je sprejela angelovo besedo, je v srcu premišljevala, z veliko ljubeznijo in priklonom Bogu. Tolikokrat pa pozabimo, da je treba življenje in odnose z ljudmi premišljevati v srcu.

Kdaj pri vas doma več berete Sveto pismo?

Nataša: V postnem in adventnem času pa se res potrudimo.

Ste se že lotili branja katere od knjig v Svetem pismu v celoti, vas je kakšen dogodek ali oseba nagovoril?

Katarina: Ko mi je spovednik pri spovedi povedal en stavek iz Lukovega evangelija, sem ga želela najti in sem prebrala Lukov evangelij v celoti.

Marjeta: Zelo me je nagovorila žena z alabastrno posodico v Markovem evangeliju, ki je dala vse za Jezusa in je dragoceno posodico kar strla.

Gregor: Mene pa je nagovoril Samson in njegova moč, ki jo je imel, da bi lahko pomagal drugim.

Kaj je najtežje, ko začneš brati Sveto pismo?

Marjeta: Začela sem na začetku in najtežja so imena, ki jih ne moreš niti prebrati, ali pa izrazi, ki so nerazumljivi.

Kot družina pojedete tudi pri zborčku v župniji.

Nataša: Pojemo pri Veselih kristjanih. Starši igrajo, vključijo se tudi otroci, ki igrajo kak instrument, ostali sodelujejo s petjem. Pri nedeljski maši pojemo dvakrat mesečno.

Kaj je pomembno pri izboru pesmi?

Nataša: Že prej sem vodila cerkveni zbor in mi je župnik dal lekcionar, da sem si že pred mašo prebrala Božjo besedo. Učili smo se različne napeve psalmov in prav z užitkom sem poslušala vsebino psalmov. Pri petju z otroki iščemo pesmi z malo več ritma, ki so otrokom bližje, so pa skladne z liturgijo. Mlade vodimo k temu, da smo mi samo sodelavci pri bogoslužju.

Rekla sta, da v Svetem pismu najdemo nasvete za vse. Kaj pa vama pomaga pri vzgoji vajinih otrok in kaj jim želita dati z vzgojo?

Metod: To je v bistvu način življenja. Kjer so otroci, sva zraven, in družinska kateheza je prav to. Najboljša vzgoja je vzgoja z zgledom, ne da nekaj govoriš, delaš pa drugače.

Nataša: Najin način življenja, tak, kot je, najino pričevanje je že najina vzgoja otrok.

Metod: No, kakšno stvar bi lahko tudi spustila, ko ne delava prav.

Nataša: V ospredje pa bi postavila zaupanje. Nagovarja me Jožef in ob njegovem zgledu si rečem: Mami, čas je že, da začneš zaupati.

Otroci iščejo svoje mesto v svetu, veliko blagoslova dajemo s tem, za kar se trudimo živeti, treba pa je otrokom tudi zaupati.

Metod: Otroci niso naši, Bog nam jih je samo zaupal, da jih nekaj časa varujemo, zanje skrbimo, kot beremo v Svetem pismu.

Res verjameta, da je Bog vedno z nami?

Metod: Vase zagledan človek si domišlja, da lahko uide Bogu. Dejstvo pa je, da ne moremo, o tem ni kaj premišljevati.

Nataša: Odkar se več pogovarjamo o Svetem pismu, je v ospredju zaupanje. Nismo sami, z nami je Bog in nas ima rad. Veliko premišljujem o tem in se zalotim, da se tudi spreminjam, mislim kaj tudi drugače, kot sem prej, ali pa me kaj ne iztiri tako hitro kot včasih. Takrat si rečem: Naj bo to tvoje! Upam in zaupam, da si ti posegel v moje življenje. Brez tega si ne znam več predstavljati življenja.

Metod: Danes je med ljudmi v ospredju: moje, moje in kaj bi še lahko imeli ... Marsikdo išče varnost v materialu, kar pomeni neodraslost. Zraven spada tudi miselnost, da lahko kar sami vse rešimo. Dejansko pa brez Boga ne moremo nič. Materialistični individualizem je moderen, je pa zmota, ni prava pot. Prav zato je toliko težje prositi. Če ne zaupaš, tudi prositi ne moreš. Vsak dan se učimo. To je pot, ni dejstvo.

Ko se srečamo ste navadno optimistični. Kaj je razlog za to?

Nataša: Zaupanje v Boga in med nama z možem, podpora drug drugemu, potrpežljivost ... Lažje sprejemava drug drugega, ko se zavedava svojih pomanjkljivosti in omejenosti. Ljubezen, to je razlog!

Metod: Doslej se še vsi primeri iz zgodovine, kjer je človek dal človeka ali kakšno stvar pred Boga, niso dobro iztekli. Če človeku ali stvari bolj zaupaš kakor Bogu, se nič ne izteče dobro.

METODE DELA S SVETIM PISMOM

s. Snežna Večko

Naslednja metoda dela s Svetim pismom temelji na govorici besede in nagovarja človekovo razumsko in čustveno raven.¹

Metoda Bludeš

Metoda se imenuje po vasi Bludeš na Predalpskem, kjer so jo razvili leta 1984. Primerna je tako za delo z odraslimi kot mladino. Njen osrednji del je osebno premišljevanje o besedilu ob petih vprašanjih. Nato udeleženci svoje misli zapišejo. Voditelj naj poskrbi za urejen potek pogovora, na katerega se lahko pripravi s študijem besedila. Pomaga si lahko tudi z različnimi svtopisemskimi komentarji ali drugimi pripomočki. Vsak udeleženec naj bi imel svoje Sveto pismo.

Priprava

Za pogovor potrebujemo Sveto pismo, molitev ali pesem (psalm), vprašalnik s petimi vprašanji in pisala za vse udeležence pogovora. Prostor naj bo primerno opremljen (sveča, rože ...).

Potek

Biblični večer začnemo s pesmijo ali molitvijo. V ta namen lahko prižgemo svečo. Ob sveči leži Sveto pismo, da poudari dostojanstvo Božje besede.

Član skupine, določen pred molitvijo, prebere odlomek, o katerem želimo premišljevat. Drugi udele-

ženci prisluhnejo branju Božje besede.

Voditelj napove odlomek in udeleženci odprejo svoje Sveto pismo.

Nato razdelimo vprašalnik z naslednjimi vprašanji:

- Kaj je osrednja izpoved besedila?
- Česa ne razumem?
- Katere povezave z drugimi besedili mi pridejo na misel?
- S čim se strinjam? S čim se ne morem strinjati?
- Kaj lahko storim jaz sam/a? Kaj lahko storimo kot skupina?

Sedaj vsak udeleženec sam premišljuje ob navedenih vprašanjih o besedilu. Svoja spoznanja lahko napiše na vprašalnik. Preden se začne ta enota, voditelj opozori, naj se udeleženci ne mudijo predolgo pri enem vprašanju, če jim pri tem nič ne pride na misel. Poleg tega bo treba pri prvih srečanjih razložiti pomen posameznih vprašanj. Enota traja, odvisno od dolžine besedila, približno pol ure.

Sledi pogovor o besedilu na podlagi zapiskov. Ustavimo se pri vsakem vprašanju posebej. Vsak udeleženec prebere svoje zapiske in pove svoje vtise o besedilu. Voditelj skrbi za urejen potek pogovora.

Biblični pogovor sklenemo s pesmijo ali molitvijo. Zelo primeren je psalm, ki je svtopisemska molitev in ga lahko molimo ali pojemo v dveh zborih. Nato se lahko ob pijači ali prigrizku še kaj pogovorimo, saj skupina živi tudi iz preprostega pogovora o vsakdanjih stvareh in medsebojnih odnosov.

Opombe k posameznim vprašanjem

- Kaj je osrednja izpoved besedila?
To vprašanje pomaga pri odkrivanju bistva besedila. Po možnosti naj bi udeleženci glavno sporočilo besedila izrazili v enem stavku ali besedilo naslovili. Pogosto prispevki udeležencev med seboj soglašajo. To posameznika navda z večjo gotovostjo, da lahko tudi sam prebira Sveto pismo, ker lahko razume bistveno sporočilo besedil.

- Česa ne razumem?

To vprašanje vabi udeležence, da besedilo pozorno berejo. Bralci, ki mislijo, da vse razumejo, lahko ob drugih ugotavljajo, da imajo svtopisemska besedila nemalokrat tudi težko razumljive izjave. Če se je voditelj temeljito pripravil, lahko vprašanja udeležencev razjasni na srečanju. K iskanju rešitev povabi tudi druge udeležence, saj se je gotovo že kdo srečal s vprašanjem nerazumevanja in ga skušal rešiti. Odgovore udeležencev voditelj ob koncu poveže in ovrednoti v svojem odgovoru. Seveda je za to dobrodošlo voditeljevo poznavanje Svetega pisma kot tudi življenjskih vprašanj, ki so se ob besedilu porodila. Vendar – vaja dela mojstra. Kako sicer naj bi prišel do te večine, če ne s svojim poglobljanjem v Božjo besedo in soočanjem z njenim sprejemom pri bralcih. Če vprašanje kljub temu presega poznavanje voditelja in skupine, ga lahko ohranijo do naslednjega srečanja in se nanj pripravijo z nadaljnjim poglobljanjem. Lahko pa

¹ Metoda je povzeta po: Klaus Einspieler, Delo s Svetim pismom v skupinah. V: K. Einspieler, J. Marketz in J. Merkač, ur. Sveto pismo – knjiga življenja, Mohorjeva založba, Celovec – Ljubljana – Dunaj 1996, 91–105.

po naboru takih vprašanj v skupino povabijo strokovnjaka.

- Katere povezave z drugimi besedili mi pridejo na misel?

Mnogokrat razodenejo besedila svoj pravi pomen šele, če upoštevamo tudi njihov kontekst in podobne misli v drugih knjigah Svetega pisma. Mnogokrat se bodo udeleženci spomnili podobnega berila, ki so ga slišali pri bogoslužju. Vzporedna mesta ob robu ter opombe k besedilu so zanesljiv kazipot, s katerim najdemo sorodna besedila, ki nam lahko razjasnijo pomen našega odlomka. Velikega pomena je tudi seznam gesel na koncu Svetega pisma, ki vsebuje osrednje biblične pojme. Voditelj

naj vedno znova opozarja na možnosti, ki nam jih daje Sveto pismo samo, ko globlje prodiramo vanj. Kdor zna izkoriščati, kar vsebuje vsaka izdaja Svetega pisma, bo lahko odkril precej presenetljivega.

- S čim se strinjam? S čim se ne morem strinjati?

To vprašanje upošteva tudi človekovo čutenje. Marsikatera sveto-pisemska izjava (današnjega) človeka preseneča, izziva, vznemirja, šokira ... Čeprav je besedilo sveto, naj si udeleženci upajo priznati svoje navdušenje, pa tudi odpor do določenih izjav. Kajti Sveto pismo je Božja beseda v človeški besedi.

- Kaj lahko storim jaz? Kaj lahko storimo kot skupina?

Sveto pismo ni le vir spoznanja, temveč tudi spodbuda za ravnanje, klic k življenju po njem. V alegorični razlagi Svetega pisma je bil moralni pomen ena izmed štirih ravni, ki jih razodeva vsako besedilo. Zato naj bi na tem mestu vsak udeleženec razmišljal o tem, kakšen pomen ima besedilo v njegovem vsakdanjem življenju in kaj bi lahko storil do naslednjic za koga izmed soljudi.

Od časa do časa pa je tudi primerno, da se skupina dogovori za skupno dejavnost, naj bo ta še tako skromna. Pri tem naj bi upoštevali načelo, da je bolje, če si naložimo manj in tisto tudi dosledno udejavnimo. Enako velja za osebne sklepe. Pri naslednjem srečanju si člani skupine lahko pripovedujejo, kako se jim je pri tem godilo.

Prednosti in hibe

Zaradi osebnega premišljevanja ob vprašanjih in zapiskih bralec lahko zelo globoko prodre v biblično besedilo. To je pomembno predvsem zaradi tega, ker smo danes zaradi poplave tiskanih besed navajeni površnega prebiranja. Sveto pismo pa se upira takemu načinu branja. Šele tistemu, ki je besedilo res spoznal, se ob njem rojevajo tudi vprašanja. V pogovoru na podlagi te metode voditelj lahko odgovarja na vprašanja bralcev, medtem ko mora predavatelj šele uvajati v vprašanja, da potem lahko daje odgovore.

Za nekatere udeležence je polurno premišljevanje ob besedilu lahko preobremenitev. Zato naj se jih predvsem v prvih enotah previdno uvaja v delo z besedilom.

V povezavi s *sedmimi koraki* je metoda *Bludeš* lahko idealna metodična povezava za delovanje biblične skupine. Tako se udeleženci na eni strani z molitvijo in meditacijo in na drugi strani umsko globijo v knjige Svetega pisma.

BIBLIČNA SKUPINA SE PREDSTAVI

Silva Belšak

Biblična skupina župnije Sv. Križ Maribor

V župniji Sv. Križa Maribor, eni izmed mariborskih župnij, ki se razprostira na južnem obrobju mesta, smo se leta 2007, ki je bilo razglašeno za leto Svetega pisma, odločili, da ustanovimo svetopisemsko skupino. V medsebojnih pogovorih smo že prej ugotavljali, kako je ta knjiga vseh knjig večini župljanov skrit zaklad in da ga posameznik le s težavo odkrije, če nima nekoga, ki bi mu pri tem pomagal, in skupnosti, ki bi mu dajala spodbudo, da vztraja. Skupini se je pridružilo okrog dvajset župljanov. Število članov se je v teh letih spreminjalo. Nekateri člani so že prestopili prag večnosti in se jih pogosto spominjamo v molitvi in pri sveti maši, drugi so se pridružili na novo. Skupina je odprta in z veseljem sprejme vsakega ter

mu pomaga, da se vanjo brez težav vključi.

Metoda in delo

Na začetku smo se najprej naučili, kako je Sveto pismo sestavljeno in kako najdemo citirane odlomke (knjigo, poglavje, vrstico). V naših nadaljnjih srečanjih nam je župnik Tonček Majc velikokrat ob branih odlomkih predstavil tudi svetopisemske kraje in prebral še kaj iz katehere izmed knjig, ki razlagajo Božjo besedo. Večkrat smo si ogledali tudi katerega izmed svetopisemskih filmov. Sicer pa naša srečanja potekajo po ustaljenem redu: najprej zmolimo enega izmed psalmov, nato sledi branje odlomka iz Svetega pisma tam, kjer smo pri zadnjem srečanju končali. Odločili smo se namreč, da bomo Sveto pismo brali od začetka in se ustavili pri vseh pomembnih odlomkih in osebah. Božjo besedo beremo v duhu *lectio divina* (branje, meditacija, molitev, kontemplacija). Ob prebranih odlomkih si imamo navadno veliko povedati, med sabo si podelimo tudi svoje življenjske izkušnje. To

je pripomoglo, da smo se bolj spoznali in zbližali. Občasno naša druženja podkrepimo z dobrotami ob naših rojstnih dnevih. Hvala dobremu Bogu in g. župniku za vsa lepa in bogata srečanja.

Izjave nekaterih članov

V biblični skupini sem z veseljem od samega začetka. Čeprav mi Sveto pismo že prej ni bilo tuje, me sedaj ob pomoči duhovnika in ostalih članov Božja beseda ter Gospodov nauk oblikujeta v duhovno zrejšega kristjana.

Milan

Sveto pismo mi pomaga živeti in sprejemati življenje, v njem najdem oporo in odgovore tudi v težkih trenutkih. S hvaležnostjo prihajam v našo biblično skupino.

Barbara

Hvaležna sem za dragoceni čas, ko smo lahko skupaj pri svetopisemski skupini. Ker več prebiram Sveto pismo, so mi v veliko spodbudo besede: »*Posnemajte Boga, saj ste njegovi ljubljene otroci, in živite v ljubezni, kakor je tudi Kristus vzljubil nas in je daroval sam sebe za nas kot blago dišečo daritev in žrtev Bogu.*« (Ef 5, 1,2).

Ida

Branje Svetega pisma pri biblični skupini me zelo bogati in nagrajuje. V začetku so se mi prebrani odlomki zdeli težki, a postopoma sem ob razlagi začela dojemati Božji načrt odrešenja in v njem tudi svoje mesto. Bogu sem hvaležna, da sem članica te skupine.

Katarina

Člani biblične skupine župnije Sv. Križa v Mariboru

ZANIMA ME

Marijan Peklaj

Zakaj je izvoljeno ljudstvo tako izpostavljeno? Zakaj je obljubljeni dežela tako opevana? Če je Bog na poseben način deloval v tem ljudstvu, zakaj potem ni v njih več Božjega in še danes med njimi in na njihovem ozemlju ni miru?

Sveto pismo so pisali skoraj sami pripadniki izraelskega oziroma judovskega naroda. Nič nenavadnega ni, če Judje izpostavljajo svoj narod in svojo rodno deželo. Tudi Slovenci se radi hvalimo, kako smo pametni, delavni in pošteni. Glede dežele pa se lahko spomnimo znane pesmi: »Slovenija, od kod lepote tvoje?« Vaše vprašanje pa je vseeno razumljivo, saj je sveta knjiga za nas vernike predvsem Božja in je njeno sporočilo namenjeno vsem narodom, vsem ljudem, tudi nam, ki prebivamo pod Triglavom. Jud Jezus je apostole poslal oznanjati evangelij vsemu svetu in Pavel, ki je prav tako pripadal izvoljenemu ljudstvu, je postal »apostol za pogane«. Ker je v svet odprto krščanstvo vzelo na svoj misijonarski pohod po svetu s seboj judovske svete spise, so ti postali sveti za vse kristjane in iz njih dobivamo Božjo besedo kot dušno hrano in moč za življenje in pričevanje o usmiljenem Bogu.

Dobro je vedeti, da so judovski urejevalci svojih svetih knjig, ki jim mi pravimo Stara zaveza, pred zgodbo o Abrahamu, Izaku in Ja-

kobu, ki so začetniki izvoljenega ljudstva, postavili pripovedi o začetkih sveta in človeškega rodu. V prvih enajstih poglavjih Pisma nastopa na eni strani Stvarnik, na drugi pa ljudje. V njih moremo prepoznati sebe kot bitja, ki so sposobna ljubezni in zvestobe, pa tudi greha in odpada. Po babilonski razkropitvi Bog pokliče Abrama in mu pove, da ga je izbral, da iz njega naredi številno ljudstvo in mu da v posest lepo in bogato zemljo. Pri tem pa mu zagotovi: *»Blagoslovil bom tiste, ki te bodo blagoslavljali, in preklel tiste, ki te bodo preklinjali, in v tebi bodo blagoslovljeni vsi rodovi zemlje.«* (1 Mz 12,3). Posebno pomenljiv je zadnji del, ki pravi, da bodo v Abrahamu »blagoslovljeni vsi rodovi zemlje«. Navadno se ta in naslednje obljube (prim. 1 Mz 18,8; 22,18; 28,14) razumejo tako, da bo Bog prav po tem, da je izbral en narod, odprl rešitev za vse narode, za vsakega človeka. Potemtakem je vsa zgodovina izraelskega ljudstva v bistvu Božja pripravljalna akcija, ki pripelje do Juda Jezusa, ta pa se izkaže ne le za napovedanega judovskega Maziljenca, temveč tudi za odrešenika vsega sveta. V njem je Bog izpolnil svojo obljubo očakom.

Sveto pismo jasno pričuje, da je Bog izbral Jakobove potomce za posebno poslanstvo v svetu, a izvolitev ni bila prav nič zaslužena: *»Vedi torej, da ti Gospod, tvoj Bog, ne daje v last te lepe dežele zaradi tvoje pravičnosti, kajti trdovratno ljudstvo si!«* (5 Mz 9,6). Očitek trdovratnosti, upornišva in grešno-

sti se ponavlja od Mojzesa skozi vse preroške strani Stare zaveze. Velike nesreče, ki so se zgrinjale na Izraelce, razlagajo preroki kot pravično Božjo kazen za nezvestobo in prelamljanje zaveze. Jezus v evangeliju joka nad Jeruzalemom in s tem nad vsem svojim ljudstvom, ki se je tudi ob prihodu Mesija in Božjega Sina izkazalo v svoji »trdovratnosti«.

Vendar Izraelci z nastopom krščanstva, novega izvoljenega ljudstva, niso izgubili svojega posebnega položaja v Božjem načrtu. O tem pričuje apostol Pavel v Pismu Rimljanom, kjer izraža prepričanje, da bodo njegovi rojaki nekoč v celoti sprejeli Jezusa: *»Če pa je njihov padec postal bogastvo za pogane, kaj bo šele prinesla njihova polnost! (...) kajti Bog se ne kesa svojih milostnih darov in svojega klica.«* (Rim 11,12.29).

Bog ima že od nekdaj težave s svojim ljubljanim Izraelom. Ob tem, kar se na Bližnjem vzhodu dogaja do danes, se lahko le sprašujemo, ali vse to, ta strah, to prelivanje krvi, te v nebo vpijoče krivice, nosi v sebi kako sporočilo za izvoljeno ljudstvo nove zaveze. Kaj pa lahko mi naredimo za to, da bi ljudstva različnih etničnih in verskih pripadnosti mogla zaživeti v miru in sodelovanju? In kako to, da se pri nas, v deželi številnih cerkva, kapelic in križev, prepojeni z mučeniško krvjo, kjer se še vedno vsak dan obhaja sveta daritev in odmeva rožni venec, ne moremo iskreno pogovoriti, se spraviti in veseliti Božjih darov ter biti v blagoslov še drugim ljudstvom?

POROČILO

Jana Podjavoršek

Poročilo z Mednarodne generalne skupščine Katoliškega bibličnega združenja

Sveto pismo – izvir oznanjevanja

Od 18. do 23. junija je v Nemi-ju pri Rimu potekala Mednarodna generalna skupščina Katoliškega bibličnega združenja, ki smo se ga udeležili predstavniki škofovskih konferenc in odgovorni za biblično pastoralo. Poleg predsedujočega kardinala Luisa Antonia Tagleja se je skupščine udeležilo okoli 120

udeležencev 63 narodnosti, med njimi kar 14 škofov.

Predsedujoči kardinal je v nagovoru ob odprtju skupščine izpostavil služenje Božji besedi, osrednjo temo skupščine, in vse spomnil, da je izvir oznanjevanja Sveto pismo.

Za vse udeležence mednarodne skupščine je bila dragocena avdienca s papežem Frančiškom, ki mu je kardinal Tagle izročil statut bibličnega združenja, spomnil na obhajanje petdesetletnice *Dei verbum* in v imenu vseh udeležencev prosil papeža za spodbudo na poti našega poslanstva in apostolski blagoslov pri iskanju načinov oznanjevanja Božje besede danes: »Sveti Oče, prosimo, spomnite nas, naj nosimo Božjo besedo tja, kamor smo poslani v misijon, ker

nosimo toliko stvari, kot so srebro, zlato, denar in teorije, ob tem pa včasih kar pozabljamo na Božjo besedo. Bolj ko bomo nosili Božjo besedo drugim, bolj se bomo zavedali, da Božja beseda ni predmet, ki ga nosimo v svojih rokah, Božja beseda je živa, učlovečila se je v Kristusu in nas vodi, kjer hoče biti sama poslušana, da bi ozdravljala in dajala upanje. Za nas je velik izziv pustiti, da nas Božja beseda popelje in vodi, da bi vzpostavili nove pastoralne pristope, da preoblikuje našega duha in naše držo, da bomo nosilci ljubezni, usmiljenja in upanja.«

Papež je vse zbrane spodbudil h gorečnosti v oznanjevanju in zavedanju, da je Sveto pismo resnični izvir oznanjevanja, v nagovoru pa

Skupinski posnetek udeležencev skupščine

je vse spodbudil k pastoralni zavzetosti, da bi Božja beseda zavzela osrednje mesto in da naj delujemo tako, da bo v središču dejavnosti krščanskih skupnosti, župnij, združenj in gibanj osebno srečanje s Kristusom, ki nam govori po svoji Besedi: »Naredite vse, kar je v vaši moči, da pomagate diakonom, duhovnikom in škofom, da bodo oznanjali Božjo besedo. Med njimi je veliko sposobnih govornikov, ki znajo pripraviti lepa predavanja. Božja beseda je zakramental, govori pa niso zakramentalni, pa če so še tako dobro pripravljene. V homilijah naj bo navzoča Božja beseda.« Kljub utrujenosti, ki je papež ni mogel prikriti, nas je nagovoril z držo poslušnosti in nam tako tudi z zgledom najlepše pokazal, kako pristopati k Božji besedi.

Na skupščini so predstavniki Afrike, Latinske in Severne Amerike, južne in severovzhodne Azije, Oceanije in Evrope pripravili poročila bibličnih združenj. Med drugim se je pokazal razkorak med strokovnim znanjem in pričevanjem v vsakdanjem življenju, zato so večkrat poudarili, da mora biti Sveto pismo izvir oznanjevanja. Vse pa nas je nagovorila izjemna

gorečnost in organiziranost biblične pastore v Latinski Ameriki, Oceaniji in Indiji, saj ima biblična pastorela pri njih pomembno mesto in formacija bibličnih animatorjev, voditeljev bibličnih skupin poteka načrtno. V Indoneziji je organizirana triletna priprava za biblični apostolat, organizirajo poletne seminarje, pripravljajo internetne strani z bogato ponudbo tem, ki pomagajo vstopati v Božjo besedo, veliko programov pa je namenjenih tudi mladim in otrokom.

Poročilom, ki so bila vsem v obogatitev, so sledile volitve področnih in mednarodnih odgovornih, nekaj časa pa je ostalo še za načrtovanje za prihodnjih šest let in iskanje načinov, kako Sveto pismo približati današnjemu človeku.

Kardinal Tagle je v svojem predavanju predstavil bogato vsebino *Dei Verbum* in med drugim poudaril, da Sveto pismo usposablja za pastorela, katehezo, katero koli dejavnost v Cerkvi. »Kako razširiti Sveto pismo?« je bilo velikokrat naše vprašanje, kardinal pa je odgovoril takole: »Ne govorite preveč. Bog je tu in ne neha govoriti. To je veselje evangelija!«

Skupščina je bila priložnost za izmenjavo dobrih praks in spodbuda k dejavnejšemu prizadevanju za biblično pastorela v deželah, od koder prihajamo, za Slovensko biblično gibanje pa nov izziv na področju biblične pastorele.

Nagovor kardinala Luisa Antonia Tagleja, nadškofa v Manili, predsednika bibličnega združenja

Predragi bratje in sestre iz Slovenije!

Rad bi vas spodbudil, da dobro spoznate Božjo besedo, in sicer skozi Sveto pismo in nauk Cerkve, toda ne toliko z namenom, da bi jo spoznali razumsko – kar je tudi pomembno – temveč z namenom, ki je še pomembnejši: da osebno spoznamo Boga, da spoznamo Jezusa, da vstopimo v njegovo misel, da vstopimo v njegovo srce, da bi tako njegova misel in njegovo srce resnično postala naša misel in naše srce. Takrat bo vse naše govorjenje, misli in delovanje izžarevalo Jezusa – Njega bodo videli, Njega bodo slišali. Molim za vse vas in vas obenem prosim, da tudi vi molite zame.

Sklepni blagoslov udeležencev skupščine

Kardinal Luis Antonio Tagle

Rdeča nit letošnjih patrističnih večerov v dvorani Antonovega doma na Viču v Ljubljani je *Božje usmiljenje*, ki mu bo posvečeno prihajajoče izredno sveto leto.

Večeri bodo: 16. septembra, 14. oktobra ob 19.45
in 11. novembra, 15. decembra 2015 ob 18.45.

Voditelj večerov bo br. Miran Špelič.

Jesensko biblično srečanje bo od 9. do 11. oktobra 2015 v Domu duhovnosti v Kančevcih pod naslovom *Usmiljen in milostljiv je Gospod*.

Vodil ga bo prof. Maksimilijan Matjaž.

Prijave in informacije: jana.podjavorsek@rkc.si ali 031 527 989.

Ljubitelje Božje besede, člane bibličnih skupin, bralce *Božje besede danes*, udeležence svetopisemskih duhovnih vaj in seminarjev vabimo na

VSESLOVENSKO SREČANJE
SLOVENSKEGA BIBLIČNEGA GIBANJA (SBG) 2015

v Elizabetinem domu v Slovenj Gradcu,
v soboto, 17. oktobra 2015, od 9. do 16. ure.

Predavanju prof. Maksimilijana Matjaža
Usmiljenje – razodetje resnice o Bogu in človeku
bo sledilo delo v manjših skupinah, sveta maša in občni zbor SBG.

Prijave za avtobusni prevoz zbirajo:

- Rogatec: Marika Mikolič, marikamikolic@gmail.com, 040 597 624;
- Vipava: Tatjana Rupnik, takr@siol.net, 041 403 855;
- Novo mesto: Franci Koncilija, franci.koncilija@gmail.com, 041 773 631.

Če na srečanje nameravate priti z osebnim prevozom,
to zaradi lažje organizacije sporočite
Lilijani Bole, lilijana.bole43@gmail.com, 031 362 739.

Prijave se zbirajo do 2. oktobra.

Duhovne vaje s cerkvenimi očeti, ki jih bo vodil br. Miran Špelič,
bodo od 27. do 29. novembra 2015 v Domu duhovnosti v Kančevcih.

Prijave in informacije: jana.podjavorsek@rkc.si ali 031 527 989.